

„Frederik Nikolai Petersen, fhv. Officersaspirant, har været underkastet Operation her paa Afdelingen for en svær Epilepsi, der opstod under hans Ophold paa Officersskolen under meget forceret Eksamenslæsning til langt ud paa Natten. For lidt Søvn i Forbindelse med anstrengende legemligt og aandeligt Arbejde har sikkert haft sin Betydning for Udviklingen af den sørgelige Sygdom, der synes uhelbredelig og gør ham til Invalid for Livstid.

Dr. Thorkild Rovsing,
Prof. ved Universitetet, Overkirurg“.

I Henhold til denne Attest synes jeg nok, der er Grund til at yde en aarlig Understøttelse. Maaske kunde man sige, at der mulig har været Tilfælde af samme Sygdom i Familien. Men det er ikke Tilfældet. Der foreligger nemlig en Erklæring fra Skolebestyrer J. Bertelsen ved Struer Realskole, som har kendt Familien og ogsaa den paagældende unge Mand, der har søgt Realskolen. Erklæringen lyder saaledes:

„Frederik Nikolai Petersen har søgt Struer Realskole fra 1. Maj 1900 til 1. April 1904. Paa given Opfordring skal jeg bevidne, at han under denne sin Skoletid aldrig har lidt af noget Krampeanfald eller lignende Sygdom, ligesom jeg, saa vidt mit Kendskab til hans Familie gaar, kan udtale, at ingen af hans Slægt lider af epileptiske Sygdomme.

Struer Realskole, d. 3. Oktober 1907.
J. Bertelsen,
Skolebestyrer.“

Efter hvad der saaledes foreligger, haaber jeg, at den højtærede Finansminister vil tage denne Sag under velvillig Overvejelse, og at dette, som jeg udtalte før, maa resultere i, at Andrageren, om han end ikke kan faa en aarlig Understøttelse, dog faar en større Sum udbetalt en Gang for alle.

Christian Rasmussen: Jeg tillader mig at rette en Tak til Finansudvalget for, at det har henvist Andragendet fra Enken efter Sergent Jørgensen til Forsvarsministeren. Jeg skal til denne Tak føje Haabet om, at den højtærede Forsvarsminister vil yde denne Enke, hvad der overhovedet kan ydes hende af Understøttelse. Hun fortjener det. Hun sidder i en overordentlig uheldig Stilling nu efter Mandens Død, og jeg haaber, som sagt, at hun maa faa, hvad der overhovedet kan være Tale om, at der kan ydes hende.

Forsvarsministeren og fungerende Finansminister (J. C. Christensen): Hvad angaar de tre første Andragender, der foreslaas henviste til Forsvarsministeren, nemlig Nr. 58, 60 og 61, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg tager mod Forslagene saaledes, som de foreligge. Udvalget foreslaar dernæst at henvise Andragendet Nr. 77 til Forsvarsministeren, og heller ikke her har jeg Bemærkninger at gøre. Andragendet Nr. 82, der ligeledes foreslaas henvist, kan jeg ogsaa tage imod uden Bemærkninger. Det samme er Tilfældet med Nr. 106. Alle de Andragender, der altsaa foreslaas henviste til Forsvarsministeren, tager jeg imod, som de foreligge, uden at gøre Bemærkninger imod dem eller ved dem.

Jeg vender mig saa til Andragenderne vedrørende Finansministeren og skal der udtale, at hvad Nr. 27 angaar, hvor Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Finansministeren, er det i Virkeligheden en ret tvivlsom Ting; thi vedkommende har jo faaet den Pension, som kan tilkomme ham, og desuden Invalideunderstøttelse; og den eneste Begrundelse for, at han nu skulde have mere, er den, at baade han og hans Kone ere gamle. Men Pensioner og Invalideunderstøttelser fastsættes jo i Virkeligheden slet ikke ud fra den Begrundelse, men ud fra den Svaghedsgrad eller Invaliditetsgrad, vedkommende har. Imidlertid er det nok muligt, at der er saa mange Forhold, der tale for vedkommende Mand, at Henvisningen kan være velbegrundet; jeg skal derfor ogsaa tage den under Overvejelse og eventuelt stille Forslag i saa Henseende.

Andragendet under Nr. 36 kan jeg tage imod, ganske som det foreligger. Det foreslaas jo blot henvist til Undersøgelse; derfor er der jo ikke noget forbindelse i Forslaget. Andragendet under Nr. 53 foreslaas pure henvist til Finansministeren, og jeg kan ogsaa tage imod Forslaget, som det foreligger. Ganske vist kan man vel ikke sige, at Manden har juridisk Krav, og det er jo heller ikke fra Udvalgets Side paastaet, men der kan nok siges, at han ved sin Tjeneste i sin Tid kan have nogen moralsk Berettigelse til at forvente, at Staten vil tage velvilligt imod hans nuværende Anmodning, og derfor kan jeg tage mod Andragendet, som det foreligger.

I anden Afdeling er der 2 Andragender, der foreslaas henviste til Finansministeren. Hvad det første angaar, nemlig Andragendet fra Enken efter Sergent